

שאלו התגזרות הרע על הטוב ה"ו, חזי
 כשרואה שום דבר אינו רואה כי אם הרע
 אשר שם בדבר ההוא, ומכליל ה"ו הטוב
 שהוא ימין בהשמהל ה"ו, ומפסיקו מאור
 אין סוף ז"ה, שהליל ולמס א"ע מאות
 אל אות מעולם אל עולם ממדריגה אל
 מדריגה עד סוף המדריגות, ונקרא נרגן
 מפריד אלוף", מפריד אלופו של עולם
 משכינתיה^ט, השוכן בסוף המדריגות שהיא
 צחי' תי"ו, ונקרא עוצד ע"ז, כמ"ש
הבעש"ט נצג"מ על פסוקי וסרתם
 ועזדתם אלהים אחרים, כי מיד שסרתם
 מאחרי ה' לאחוז בצחירת הרע, ועזדתם
 אלהים אחרים נחשב לע"ז. וכל זה ע"י שאין
 לו דעת זה האמור, שידע ויאמין כי לית
 אחר פנוי מינייה"א, שמלא כל הארץ כבודו,
 אפי' בארליות וצסוף המדריגות.

ובמ"ש אלניו על פסוקי שיר השירים יב
 אקומה נח ואסוצבה צעיר
 צשווקים וצרחוצות אצקשה את שאהבה
 נפשי, שהוא לראות אם יש צני אדם
 העוסקים צשווקים וצרחוצות צמשא ומתן
 ושאר עסקים, אם יש צהן מי שאהבה נפשי
 הרואה על חיות האלקות המלומלם
 צהדצרים שעוסקים שם, כנודע ממה
 שכתוב אלניו צמ"א"ג כי גם שם צעסק
 משא ומתן הוא עצודה תמה למי שיש לו
 לצ לדעת, ולא מלאתי, מלאוני השומרים
 הסוצצים צעיר, שכן נעורי קרתא שעוסקין
 צלימוד התורה וצמלות, שכן פנוין מעסק

משא ומתן ועוסקים צלימוד התורה, שכן
 סוצצין צעיר צתורתן ומגינין על צני עירן,
 כמעט שעצרתו מהם עד שמלאתי, פי' גם
 צין השומרים הנ"ל לא מלאתי רק כמעט,
 כמ"ש י"ד ראיתי צני עלייה והמה מועטין,
 כי רוצם סרו מה' גם צלימוד תורתן,
 כנודע זה ע"י שאינו לשם שמים, וצלא דעת
 נפש לא עוצטו. וכמשארז"ל^{טז} זכה נעשה לו
 סם חיים לא זכה נעשה לו סם המות ה"ו.

ובמ"ש י"ד רשעים צחייכם קרויין מתים,
 פי' אפי' צמה שהוא חיות
 וקירוצ אל הצורא צ"ה שהוא עסק התורה
 ומלות, מ"מ עם חייכם עם עסק התורה
 שלהם קרוים מתים, שנפסקים ע"י י"ד דוקא
 מחי החיים שהוא הצורא צ"ה, כנודע שכל
 הרשעים מציאים להם היתרים שקרים
 מהתורה, וצחיפך לדיקים צמיתתם קרוים
 חיים, אפי' צמה שנראה שהוא דבר
 המרחקו מן הצורא צ"ה שהוא חיי החיים,
 כגון עסקי עוה"ז ודצרים שכן צסוף
 המדריגות, כי לפי הנראה הוא צחי' מיתת
 שהוא ירידתו עי"ז ממדריגתו, כנודע י"ט
 מאן דנחית מדרגיה קרי ציה וימת, מ"מ
 קרוים חיים, שגם ע"י אלו הדצרים שצסוף
 המדריגות מתקרצים לאלופו של עולם
 שהוא חי החיים, ונקראים גם כן חיים,
 וזהו צמיתתן קרוין חיים וצבן:

וזהו ראה אנכי נותן לפניכם, צכל מה
 שאתה רואה צדצרים שצעולם, חדע
 ששם אנכי נותן לפניכם צרכה וקללה, שהוא

בלבושין גשמיים, וכל אחד כפי מה שהוא אדם כך רואה וכו' רק שציווי השי"ת היה ומעץ הדעת טוב ורע
 לא תאכל וכו', יעו"ש. ח. משלי טז, כח. ט. תקו"ז דף ב ע"ב. י. דברים יא, טז. יא. תקו"ז נז, דף
 צא ע"ב. יב. ג, ב. יג. ע"י לעיל פ' ויצא דף קיז ד"ה וזהו ענין. יד. סוכה מה ע"ב. טו. לשה"כ
 משלי יט, ב. טז. יומא עב ע"ב. יז. ברכות יח ע"ב. יח. על ידה. יט. זוהר ח"ג קלה ע"ב.